

4.1.3 POPIS ÚZEMÍ

Historie obce Olšany nad Moravou:

První zmínka o Olšanech je zaznamenána v Zemských deskách, v nichž se hovoří o předávání statků Bolíkem z Olšan. V té souvislosti je uváděn letopočet 1386. Název vsi byl původně označením pro „lidi z místa porostlého Olšemi.“ Až do roku 1862, kdy došlo k založení továrny na výrobu cigaretového papíru na místě bývalého mlýna, se zdejší obyvatelstvo zabývalo především zemědělstvím. Postupně docházelo rovněž k rozšiřování počtu základních řemesel a obchodů např. výroba nitěných knoflíků, košťat a košů.

4.1.3.1 Terénní průzkum

Cílem průzkumu zájmového území je doplnit údaje získané z dostupných mapových, písemných a jiných podkladů přímo o poznatky získané na základě šetření v terénu (změny druhů pozemků, hydrolinie, ohroženost vodní erozí atd.) a tyto poznatky využít pro další postup zpracování KPÚ.

Terénní průzkum byl prováděn v období července roku 2009.

Řešené území leží v krásném údolí řeky Moravy a potoku Hrůzná voda, lidově zvaném Bušínský potok. Rozkládá se v klínu hor, na západní a severozápadní straně jsou výběžky Kralického Sněžníku a na levém břehu řeky Moravy jsou hory patřící k Vysokému Jeseníku. Průměrná nadmořská výška k.ú. Olšany činí 330 m n. m.

Obec Olšany nad Moravou se rozprostírá ve východní části k.ú. Je vedena podél silnice I/11 a uprostřed k.ú. se větví směrem k severovýchodu. Dál na jich navazuje obec Klášterec, která pak pokračuje kolem silnice II tř. směrem do k.ú. Zborov.

K.ú. Olšany a Klášterec se nachází 15 km od okresního města Šumperk a 2 km od obce Ruda nad Moravou. Společnou hranici má s těmito katastry: na severovýchodě s Rudou nad Moravou, na severozápadě s Bušínem, na západě s Horní Studénkou, na jihozápadě se Zborovem, na jihu s Vyšehoří a na východě s Bohutínem.

4.1.3.2 Struktura půdního fondu

Rozloha katastrálního území je 434,09 ha. Řešené území je charakteristické, tím že většina výměry zemědělské půdy je využívána jako TTP (pastviny).
Stupeň zornění jenž dosahuje 16,3 % z celkové výměry zemědělské půdy.

Struktura půdního fondu v k.ú. Olšany nad Moravou		
	<i>Užití zemědělské půdy</i>	<i>Výměra [ha]</i>
<i>Základní údaje:</i>	celková výměra k. ú.	434,09
	výměra zemědělské půdy	230,08
	výměra nezemědělské půdy	204,01
<i>Zemědělská půda:</i>	orná půda	37,50
	chmelnice	0
	vinice	0
	zahrady	19,90
	sady	0,54
	trvalý travní porost	172,15
	vodní plocha	6,30
<i>Nezemědělská půda:</i>	Lesní půda	142,56
	Zastavěné plochy	9,21
	ostatní plochy	45,92

4.1.3.3 Současný stav krajiny, krajinný ráz

Řešené území leží v krásném údolí řeky Moravy a potoku Hrůzná voda, lidově zvaném Bušínský potok. Rozkládá se v klínu hor, na západní a severozápadní straně jsou výběžky Kralického Sněžníku a na levém břehu řeky Moravy jsou hory patřící k Vysokému Jeseníku.

V rámci terénního průzkumu bylo zjištěno, že katastr není ohrožen vodní erozí. Větší část katastru je totiž využívána jako travní porost pro výrobu biomasy a jako pastviny pro chov skotu.

Obec Olšany leží v údolí v blízkosti řeky Moravy. Kolem této obce se rozkládají pastviny, které končí na vrcholcích hor lesními porosty. Krajina je ekologicky stabilní, v blízkosti obce je dostatek lesů a jiného porostu.

4.1.3.4 Vyhodnocení současné trvalé vegetace ve vztahu k ekologické stabilitě a krajinotvornému významu

Kostru ekologické stability tvoří v současné době existující ekologicky významné prvky krajiny. Tyto prvky jsou tvořeny převážně souvislými lesními porosty zejména v západní části zájmového území a jednotlivými remízky, lesíky nebo porosty stromů a keřů podél vodotečí.

Celé zájmové území je z tohoto pohledu ekologicky stabilní. Jedná se o krajinu, kde zemědělská půda je převážně využita jako travní porost (pastviny).

V rámci zpracované Územně plánovací dokumentace jsou vymezeny prvky lokálního ÚSES – územního systému ekologické stability, které byly převzaty z aktualizace provedené Ekoservisem – RNDr. Leo Bureš, Podlesí-Světlá Hora, z roku 2005.

Kostru ÚSES tvoří ekologicky významné segmenty krajiny (EVKS):

EVKS Morava

Přirozený i upravený tok významné řeky Moravy, která protéká mezi řešenými katastrálními územími, lemovaný téměř po celé délce souvislým porostem dřevin a bylin, s převahou olší, lípy, jasanů a topolů.

EVKS Velká je vymezen jako regionální biokoridor LBK 892.

Popis prvků ÚSES:

Biocentra v k.ú. Olšany:

<i>Název:</i>	LBC 1(105)
<i>Ekologický význam:</i>	EVKP – ekologicky významný krajinný prvek
<i>STG:</i>	4AB-B3 Fageta paupera superiora, 5AB-B3 Fagi-abieta (bukové jedliny)
<i>Délka:</i>	0,394 km
<i>Funkce v systému ÚSES:</i>	Lokální biocentrum
<i>Stručný popis:</i>	Funkční, existující biocentrum lokálního významu , lesní porosty ve vrcholové patii lesního komplexu na severu katastru Olšany. Smíšený les (smrk, modřín, místy klen, jasan).
<i>Návrh opatření:</i>	Do LHP a LHO zapracovat princip šetrného hospodaření, v rámci porostních skupin preferovat věkovou diverzitu a vyšší podíl melioračních druhů.

<i>Název:</i>	LBC 2(103)
<i>Ekologický význam:</i>	EVKP – ekologicky významný krajinný prvek
<i>STG:</i>	5AB-B3 Fagi-abieta (bukové jedliny)
<i>Délka:</i>	0,660 km
<i>Funkce v systému ÚSES:</i>	Lokální biocentrum
<i>Stručný popis:</i>	Funkční, existující biocentrum lokálního významu , lesní porosty ve vrcholové patii lesního komplexu na severovýchodě katastru Olšany. Smíšený les (buk, smrk, jedle, modřín).
<i>Návrh opatření:</i>	Do LHP a LHO zapracovat princip šetrného hospodaření, v rámci porostních skupin preferovat věkovou diverzitu a vyšší podíl melioračních druhů.

<i>Název:</i>	LBC 3(104)
<i>Ekologický význam:</i>	EVKP – ekologicky významný krajinný prvek
<i>STG:</i>	5AB-B3 Fagi-abieta (bukové jedliny)
<i>Délka:</i>	0,419 km
<i>Funkce v systému ÚSES:</i>	Lokální biocentrum
<i>Stručný popis:</i>	Funkční, existující biocentrum lokálního významu , lesní porosty ve vrcholové patii lesního komplexu na západní hranici katastru Olšany. Les - smrk, buk, modřín.
<i>Návrh opatření:</i>	Do LHP a LHO zapracovat princip šetrného hospodaření, v rámci porostních skupin preferovat věkovou diverzitu a vyšší podíl melioračních druhů.

<i>Název:</i>	LBC 4(102)
<i>Ekologický význam:</i>	EVKP – ekologicky významný krajinný prvek
<i>STG:</i>	4AB-B3 Fageta paupera superiora, 5AB-B3 Fagi-abieta (bukové jedliny)
<i>Délka:</i>	0,672 km
<i>Funkce v systému ÚSES:</i>	Lokální biocentrum
<i>Stručný popis:</i>	Funkční, existující biocentrum lokálního významu , lesní porosty ve vrcholové patii lesního komplexu na jihozápad od zastavěné části Olšany a z části zasahuje i do k.ú. Klášterec. Smíšený les (smrk, modřín, buk, jasan).
<i>Návrh opatření:</i>	Do LHP a LHO zapracovat princip šetrného hospodaření, v rámci porostních skupin preferovat věkovou diverzitu a vyšší podíl melioračních druhů.

<i>Název:</i>	RBC 7(254) „Truska 440“
<i>Ekologický význam:</i>	EVKP – ekologicky významný krajinný prvek
<i>STG:</i>	3BC5 Fraxini - alneta (jasanové olšiny), 3B3 Querci-fageta typica (typické dubové bučiny), 4B3 Fageta typica (typické bučiny)
<i>Délka:</i>	0,490 km
<i>Funkce v systému ÚSES:</i>	Regionální biocentrum
<i>Stručný popis:</i>	Funkční, existující biocentrum regionálního významu , v nivě Moravy, na katastr Olšany zasahuje svou jihozápadní částí. Smíšený les (buk, habr, klen, lípa, smrk), louky, pole, břehové porosty (olše, jasan).
<i>Návrh opatření:</i>	Respektovat stávající využívání, řeka Morava s břehovými posty a navazujícími loukami.

<i>Název:</i>	LBC 8(407)
<i>Ekologický význam:</i>	EVKP – ekologicky významný krajinný prvek
<i>STG:</i>	3BC5 Fraxini - alneta (jasanové olšiny)
<i>Délka:</i>	0,294 km
<i>Funkce v systému ÚSES:</i>	Lokální biocentrum
<i>Stručný popis:</i>	Částečně funkční, neexistující biocentrum lokálního významu , v nivě Moravy, katastr Olšany. Břehové porosty kolem Moravy (olše, jasan, klen, lípa, vrby), kosené louky, rákosina.
<i>Návrh opatření:</i>	Mladé porosty předržet, část luk osázet dřevinami odpovídajícími cílovému stavu, část luk (nad 3 ha) i nadále kosit, rákosinu ponechat, likvidovat netýkavku žláznatou.

Biokoridory v k.ú. Olšany

<i>Název:</i>	LBK 1(87)
<i>Ekologický význam:</i>	EVKP – ekologicky významný krajinný prvek
<i>STG:</i>	4AB-B3 Fageta paupera superiora, 5AB-B3 Fagi-abieta (bukové jedliny)
<i>Délka:</i>	0,153 km
<i>Funkce v systému ÚSES:</i>	Lokální biokoridor
<i>Stručný popis:</i>	Funkční lokální biokoridor. Kompaktní lesní porosty – smrková monokultura v severní části katastru Olšany v návaznosti na LBC 1. Les – smrk, buk, modřín.
<i>Návrh opatření:</i>	Do LHP a LHO zapracovat princip šetrného hospodaření, v rámci porostních skupin preferovat věkovou diverzitu a vyšší podíl melioračních druhů.

<i>Název:</i>	LBK 2(86)
<i>Ekologický význam:</i>	EVKP – ekologicky významný krajinný prvek
<i>STG:</i>	3AB3 Querci-fageta (dubové bučiny), 4AB3 Fageta abietino-quercina (jedlodubové bučiny), 5AB3 Abieti-fageta (jedlové bučiny)
<i>Délka:</i>	0,390 km
<i>Funkce v systému ÚSES:</i>	Lokální biokoridor
<i>Stručný popis:</i>	Funkční lokální biokoridor. Kompaktní lesní porosty – smrková monokultura v severní části katastru Olšany v návaznosti na LBC 1. Smíšený les (smrk, modřín, místy klen, jasan).
<i>Návrh opatření:</i>	Do LHP a LHO zpracovat princip šetrného hospodaření, v rámci porostních skupin preferovat věkovou diverzitu a vyšší podíl melioračních druhů.

<i>Název:</i>	LBK 3(85)
<i>Ekologický význam:</i>	EVKP – ekologicky významný krajinný prvek
<i>STG:</i>	5AB3 Abieti-fageta (jedlové bučiny)
<i>Délka:</i>	1,084 km
<i>Funkce v systému ÚSES:</i>	Lokální biokoridor
<i>Stručný popis:</i>	Funkční lokální biokoridor. Kompaktní lesní porosty v západní části katastru Olšany v návaznosti na LBC 3 a LBC 4. Les – smrk, buk, modřín, ojediněle bříza.
<i>Návrh opatření:</i>	Do LHP a LHO zpracovat princip šetrného hospodaření, v rámci porostních skupin preferovat věkovou diverzitu a vyšší podíl melioračních druhů.

<i>Název:</i>	LBK 4(84)
<i>Ekologický význam:</i>	EVKP – ekologicky významný krajinný prvek
<i>STG:</i>	5AB-B3 Fagi-abieta (bukové jedliny)
<i>Délka:</i>	0,321 km
<i>Funkce v systému ÚSES:</i>	Lokální biokoridor
<i>Stručný popis:</i>	Funkční lokální biokoridor. Kompaktní lesní porosty v západní části katastru Olšany v návaznosti na LBC 2 a LBC 4.
<i>Návrh opatření:</i>	Do LHP a LHO zpracovat princip šetrného hospodaření, v rámci porostních skupin preferovat věkovou diverzitu a vyšší podíl melioračních druhů.

<i>Název:</i>	RBK 892(74)
<i>Ekologický význam:</i>	EVKP – ekologicky významný krajinný prvek
<i>STG:</i>	3BC4-5 Fraxini-alneta aceris inferiora (javorové jasanové olšiny nižšího stupně)
<i>Délka:</i>	2,770 km
<i>Funkce v systému ÚSES:</i>	Regionální biokoridor
<i>Stručný popis:</i>	Funkční regionální biokoridor podél Moravy, břehové porosty. Řeka Morava, břehové porosty (olše, lípa, jasan, topol), buřň, místy bez břehových porostů.
<i>Návrh opatření:</i>	Břehové porosty, vodní tok, zachovat stávající využívání.

<i>Název:</i>	LBK 9(298)
<i>Ekologický význam:</i>	EVKP – ekologicky významný krajinný prvek
<i>STG:</i>	3BC4-5 Fraxini-alneta aceris inferiora (javorové jasanové olšiny nižšího stupně)
<i>Délka:</i>	0,944 km
<i>Funkce v systému ÚSES:</i>	Lokální biokoridor
<i>Stručný popis:</i>	Funkční lokální biokoridor podél náhonu v nivě Moravy. Břehové porosty (olše, jasan, klen, vrby).
<i>Návrh opatření:</i>	Vodní tok s břehovými porosty.

Prvky ÚSES včetně nároků na výměru:

Biokoridory:

Označení	Délka (km)	Stávající/ návrh	Výměra (m ²)	Šířka (m)	Poznámka
RBK 892	2,770	stávající/ návrh	124650	45	spadá do k.ú. Bohutín, Olšany, Klášterec, podél řeky Moravy.
LBK 1(87)	0,153	stávající	3060	20	spadá do k.ú. Olšany, navazující na LBC 1(105).
LBK 2(86)	0,390	stávající	11700	30	spadá do k.ú. Olšany, navazující na LBC 1(105).
LBK 3(104)	1,089	stávající	32670	30	spadá do k.ú. Olšany, spojující LBC 3(104) a LBC 4(102).
LBK 4(84)	0,321	stávající	9630	30	spadá do k.ú. Olšany, spojující LBC 2(103) a LBC 4(102).
LBK 9(298)	0,944	stávající	18880	20	spadá do k.ú. Olšany, podél náhonu v nivě Moravy.
Celkem	5.667		200 590		

Biocentra:

Označení	Délka (km)	Stávající/ návrh	Výměra (m ²)	Šířka (m)	Poznámka
LBC 8(407)	0,294	návrh	26460	90	spadá do k.ú. Bohutín, Olšany, v nivě řeky Moravy při soutoku s náhonem.
LBC 1(105)	0,394	stávající	74860	190	spadá do k.ú. Olšany, lesní porosty v severní části.
LBC 2(103)	0,660	stávající	85800	130	spadá do k.ú. Olšany, lesní porosty v severozápadní části.
LBC 3(104)	0,419	stávající	54470	130	spadá do k.ú. Olšany, lesní porosty v západní části.
LBC 4(102)	0,672	stávající	94080	140	spadá do k.ú. Olšany, lesní porosty v jihozápadní části.
RBC 7(254) „Truska 440“	0,490	návrh	73500	150	spadá do k.ú. Olšany, v nivě řeky Moravy v severovýchodní části.
Celkem	2.929		409 170		

4.1.3.5 Chráněné části území

Ve vymezeném území se dle sdělení Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství nenachází zvláště chráněná území nebo lokality Natura 2000.

4.1.3.6 Biogeografická diferenciacie území

Dle biogeografického členění České republiky (Culek a kol., 1996) náleží katastrální území Olšany nad Moravou, Klášterec a Bohutín nad Moravou do skupiny biogeografických regionů hercynské podprovincie, konkrétně do Šumperského bioregionu (1.53), který leží na severní moravě, zabírá převážně biogeografický celek Hanušovická pahorkatina a severní část Zábřeské pahorkatiny. Flóra je relativně chudá a jednotvárná, tvořená především střeoevropskými mezofyly obohacená o splavné horské druhy. Biota je mírně ochuzená, hercynská, ovlivněna kontaktem s východosudetskými pohořími.

Vymezení skupin typu geobiocénu:

Skupiny typu geobiocénu byly v zájmovém území vymezeny dle Seznamu skupin typů geobiocénů ČR (J. Lacina 1994) jenž v zásadě vychází z „Přehledu skupin typů geobiocénů původně lesních a křovinných ČSSR - A. Zlatníka (1976)). Takto vymezené STG (skupiny typů geobiocénu) umožňují usuzovat tzv. *potencionální přírodní stav vegetace* – stav vegetace, který by odpovídal určitému typu ekotopu v podmínkách bez lidského zásahu a jsou nazvány dle dřevin potencionálních přirozených lesních fytocenóz.

STG jsou členěny pomocí třímístných kódů, přičemž první číselný znak značí vegetační stupeň, písemný znak značí trofickou řadu stanoviště a třetí znak v pořadí značí hydrickou řadu.

Vymezení skupiny typu geobiocénu: (J. Low a kol. - 1995):

1. Vegetační stupně:

- 1 = dubový vegetační stupeň
- 2 = bukodubový vegetační stupeň
- 3 = dubobukový vegetační stupeň
- 4 = bukový vegetační stupeň a dubojehličnatá varianta
- 5 = jedlobukový vegetační stupeň

2. Trofická řada – minerální bohatost a kyselost půdy:

- A = oligotrofní
- B = mezotrofní (středně bohatá)
- C = eutrofně nitrofilní (obohacena dusíkem)
- D = eutrofně bazická (živinami bohatá na bazických horninách)

Trofická meziřada:

- AB = oligotrofně mezotrofní
- BC = mezotrofně nitrofilní
- BD = mezotrofně bazická

3. Hydrická řada – vlhkostní režim půdy:

- 1 = suchá
- 2 = omezená
- 3 = normální
- 4 = zamokřená
- 5 = trvale mokrá

V zájmovém území se nacházejí tyto skupiny typů geobiocénu dle Generelu ÚSES z roku 2005:

3AB3 Querci-fageta (dubové bučiny)

V druhově chudém dřevinném patře dominují buk a dub zimní, nepravidelnou příměs tvoří habr, méně často jednotlivě i další dřeviny - jedle bělokorá, lípa srdčitá. Keře se obvykle nevyskytují. Rovněž synusie podrostu je druhově chudá. Převažují acidofilní oligomezotrofy, z nichž bývá charakteristicky dominantní bika hajní. Z trav se často vyskytují metlička křivolaká, třtina rákosovitá, vtroušeně i mezotrofní lipnice hajní. Z bylin jsou nejčastější euryekní druhy, např. sasanka hajní, konvalinka vonná, jestřábníky, pstroček dvoulistý, rozrazil lékařský.

3B3 Querci-fageta typica (typické dubové bučiny)

V přirozené synusii dřevin převažuje dobře vzrůstný buk, vždy se vyskytuje dub zimní a zastoupení ostatních dřevin je nízké (habr, lípy a javory). Keřové patro nebývá vyvinuto, ve stádiu zralosti se častěji uplatňuje zimolez pýřitý a lýkovec jedovatý. V hercynské i karpatské části ČR bývá dominantní strdivka jednokvětá. Pravidelně se vyskytují lipnice hajní, válečka lesní, bika hajní a ostřice prstnatá.

3BC4-5 Fraxini-alneta aceris inferiora (javorové jasanové olšiny nižšího stupně)

Stromové patro je druhově velmi pestré, neboť kromě dřevin mokré hydrické řady se vždy vyskytují i dřeviny hydricky normální řady, především náročné druhy s nitrofilní tendencí. Základní druhovou kombinaci tvoří olše lepkavá, jasan ztepilý a javor klen, místy i lípa srdčitá. Složení dřevinného patra je významně ovlivněno druhovým složením okolních porostů a proto je značně proměnlivé. V druhově rozmanitém bylinném patře převládají mezofilní druhy s nitrofilní tendencí, mokřadní druhy se vyskytují pouze v úzkém lemu podél potočních koryt nebo v plošně malých lokálních sníženinách. Nejčastěji se vyskytují válečka lesní, ostrice třeslicovitá, ostrice lesní, kostřava obrovská, metlice trsnatá, pšeníčko rozkladité, z bylin bývá dominantní bršlice kozí noha, sasanka hajní, dále se vyskytují např. kopytník evropský, kostival hlíznatý, ptačince, pitulník horský, bažanka vytrvalá, netýkavka nedůtklivá, čarovník pařížský, šťavel kyselý. Pravidelně se vyskytuje alespoň některý z kaprad'orostů, nejčastěji papratka samice.

3BC5 Fraxini - alneta (jasanové olšiny)

Stromové patro je druhově velmi pestré, neboť kromě dřevin mokré hydrické řady se vždy vyskytují i dřeviny hydricky normální řady, především náročné druhy s nitrofilní tendencí. Základní druhovou kombinaci tvoří olše lepkavá, jasan ztepilý a javor klen, místy i lípa srdčitá. Z keřového patra se vyskytují růže alpská a zimolez černý.

4AB-B3 Fageta paupera superiora

V této skupině se buk nachází ve svých optimálních podmínkách a vytváří zde nadprůměrně vzrůstné přirozené monocenózy. Z dalších dřevin se pouze jednotlivě mohou uplatňovat jedle a javor klen. Z keřů se častěji vyskytuje pouze lýkovec jedovatý. Synusie podrostu má jen nepatrnou pokryvnost, pouze v jarním období před olistěním se některé druhy vyznačují zvýšenou pokryvností. Kromě druhů holých bučin n. st. se zde častěji vyskytují druhy submontánní - např. šťavel kyselý, věsenka nachová, kokořík přeslenitý.

4B3 Fageta typica (typické bučiny)

V dřevinném patře dominuje buk, který je zde velmi vitální a dobře vzrůstný, obvykle s příměsí jedle bělokoré. Jednotlivou příměs mohou tvořit javory, lípy, jilm horský, z keřů zde nejčastěji rostou zimolez pýřitý a lýkovec jedovatý. Synusie podrostu se vyznačuje vysokou pokryvností, dominancí mezotrofních druhů, které jsou často uspořádány dvoupatrovitě. K charakteristickým dominantám patří mařinka vonná, starček Fuchsův, netýkavka nedůtklivá, ostružiníky, šťavel kyselý.

5AB-B3 Fagi-abieta (bukové jedliny)

Ekologické podmínky zde vyhovují jedli bělokoré, která v přirozených porostech zřejmě převažovala nad bukem lesním. Pravidelnou příměs tvořil smrk ztepilý. V bohatších typech nelze vyloučit příměs ušlechtilých listnáčů, nejčastěji javoru klenu. Základní druhovou kombinaci v synusii podrostu tvoří šťavel kyselý a bika chlupatá. Z dalších druhů se nejčastěji vyskytují svízel drsný, mléčka zední, starček Fuchsův, jestřábník lesní, pstroček dvoulistý a kaprad' rozprostřená. V chudších typech se vyskytují metlička křivolaká, borůvka černá, z mechorostů nejčastěji ploník ztenčený. V bohatších typech přistupují některé druhy mezotrofní až heminitrofilní, např. mařinka vonná, matka trojžilná, čarovník alpský (*Circea alpina*), bukovinec kaprad'ovitý.

Současná biota:

Podle fytogeografického členění ČR patří zájmové území do Hanušovické vrchoviny.

- flóra:

Není příliš bohatá, je tvořená především střeoevropskými mezofyly a obohacená o demontánní výskyt splavných horských druhů. Mezi prvky prakticky chybí, exklávní výskyt byl zaznamenán u některých serpentiofytů a kalcifytů.

Bylinná společenstva se nacházejí většinou kolem vodních toků, podél cest a podél lesních komplexů a luk. Mezi typické druhy vodní a mokřadní vegetace patří rákos obecný (*Phragmites australis*), orobíneček široolistý (*Typha latifolia*), četné druhy ostřic, růžkatec ostnitý (*Ceratophyllum demersum*), rdest kadeřavý (*Potamogeton crispus*), kosatec žlutý (*Iris pseudacorus*) či žebatka bahenní (*Hotonia palustris*).

U dřevin je dominantní výskyt smrku (*Picea*), modřínu (*Larix*) a buku (*Fagus*), okolo vodních toků se nejvíce vyskytují olše (*Alnus*), jasany (*Fraxinus*) a vrby (*Salix*), dále se v lokalitě vyskytuje lípa (*Tilia*), habr (*Carpinus*), javory (*Acer*), topol (*Populus*), bříza (*Betula*), a další.

V k.ú. Olšany nad Moravou se nachází zvláště chráněný druh bledule jarní (*Leucojum vernum*).

- fauna:

V řešeném území převažuje především podhorská lesní fauna, ovlivněná sousedícím horským Jesenickým bioregionem. V hercynském základu fauny jsou patrné vlivy dalších oblastí. Na řece Moravě je vyvinuto lipanové pásmo. Aspekt černomořského povodí je patrné ve výskytu mihule ukrajinské.

- savci (Mammalia) – ježek východní (*Erinaceus concolor*), plch lesní (*Dryomys nitedula*), myšice temnopasá (*Apodemus agrarius*), netopýr brvitý (*Myotis emarginatus*), netopýr severní (*Eptesicus nilsoni*).
- ptáci (Aves) – tetřev obecný (*Tetrao tetrix*), lejsek malý (*Ficedula parva*), ořešník kropenatý (*Nucifraga caryocatactes*).
- Obojživelníci – mlok skvrnitý (*Salamandra salamandra*).
- Kruhoústí - mihule potoční (*Lampetra planeri*), mihule ukrajinská (*Eudontomyzon mariae*)
- Měkkýši – zdobenka tečkovaná (*Itala ornata*)